

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1092/2010

av den 24 november 2010

om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Finansiell stabilitet är en förutsättning för att realekonomin ska kunna tillhandahålla arbetstillfällen, krediter och tillväxt. Den finansiella krisen har blottlagt stora brister i den finansiella tillsynen, som inte har lyckats förutse en negativ övergripande utveckling på finansmarknaderna och förhindra att alltför stora risker ackumuleras i det finansiella systemet.

(2) Europaparlamentet har vid ett flertal tillfällen efterlyst ökade insatser för att skapa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå samtidigt som det har

erinrat om de stora bristerna när det gäller unionens tillsyn över de alltmer integrerade finansmarknaderna (i sina resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan ⁽⁴⁾, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok ⁽⁶⁾, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ⁽⁷⁾ och av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer ⁽⁸⁾ samt i sina ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁹⁾ och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁰⁾).

(3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet.

(4) Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport från den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten") bland annat inrättande av ett organ på unionsnivå med uppgift att bevaka riskerna i det finansiella systemet som helhet.

⁽¹⁾ EUT C 270, 11.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 22 januari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010.

⁽⁴⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (5) I sitt meddelande *Främja återhämtning i Europa* av den 4 mars 2009 välkomnade kommissionen de-Larosièrereportens rekommendationer och stödde den allmänna inriktningen i dessa. Vid sitt möte den 19–20 mars 2009 enades Europeiska rådet om behovet att förbättra regleringen och tillsynen av finansinstitut inom unionen och om att använda de-Larosièrereporten som en utgångspunkt för åtgärder.
- (6) I sitt meddelande av den 27 maj 2009 *Den finansiella tillsynen i Europa* föreslog kommissionen en rad reformer av de nuvarande ordningarna för att trygga den finansiella stabiliteten på unionsnivå, bland annat särskilt inrättande av en europeisk systemrisknämnd (ESRB) med ansvar för makrotillsyn. Vid rådets möte den 9 juni 2009 och Europeiska rådets möte den 18–19 juni 2009 stödde man kommissionens förslag och välkomnade dess avsikt att lägga fram lagstiftningsförslag så att det nya ramverket kan vara genomfört 2010. I linje med kommissionens åsikter, drog rådet bland annat slutsatsen att Europeiska centralbanken (ECB) "bör ge analytiskt, statistiskt, administrativt och logistiskt stöd till ESRB, även genom att utnyttja teknisk rådgivning från nationella centralbanker och tillsynsmyndigheter". Det stöd som ECB ger ESRB och de uppgifter som ESRB tilldelas bör inte påverka principen om ECB:s oberoende vid fullgörandet av bankens uppgifter, i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (7) Med tanke på de internationella finansmarknadernas integration och spridningsrisken i händelse av finansiella kriser, finns det ett behov för att unionen engagerar sig fullt ut på global nivå. ESRB bör utnyttja expertis från en vetenskaplig kommitté på hög nivå och ta det globala ansvar som krävs för att se till att unionens röst hörs i frågor som rör finansiell stabilitet, särskilt genom att ha ett nära samarbete med Internationella valutafonden (IMF) och rådet för finansiell stabilitet (FSB), vilka förväntas tillhandahålla tidig varning om makrorisker på global nivå, samt deltagarna i G20-gruppen.
- (8) ESRB bör bland annat bidra till att genomföra de rekommendationer som IMF, FSB och Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS) utfärdat för G20-gruppen.
- (9) I rapporten från IMF, BIS och FSB av den 28 oktober 2009 med titeln *Riktlinjer för bedömning av finansinstituts, marknadens och instruments systemvikt: inledande betraktanden*, som presenterades för G20-gruppens finansministrar och centralbankschefer, anges även att bedömningen av systemrisken troligtvis kommer att variera beroende på de ekonomiska förhållandena. Bedömningen kommer också att bero på den finansiella infrastrukturen och arrangemangen för krishantering, liksom kapaciteten att hantera fallissemang när de uppstår. Finansinstitut kan vara systemviktiga för lokala, nationella eller internationella finansiella system och ekonomier. Huvudkriterierna för att fastställa hur viktiga marknader och institutioner är för systemet, är storlek (volymen på de finansiella tjänster som tillhandahålls av de enskilda delarna i det finansiella systemet), substituerbarhet (i vilken utsträckning andra delar av systemet kan tillhandahålla samma tjänster i händelse av fallissemang) och graden av sammankoppling (i vilken grad en del är sammankopplad med andra delar av systemet). En bedömning grundad på dessa tre kriterier bör kompletteras med en hänvisning till finansiella sårbarheter och den institutionella ramens kapacitet att hantera finansiella fallissemang, och bör ta hänsyn till en lång rad ytterligare faktorer, såsom vissa strukturers och affärsmodellens komplexitet, graden av finansiell självständighet, tillsynens nivå och omfattning, insynen i de finansiella arrangemangen samt kopplingar som kan påverka den övergripande risken för institut.
- (10) ESRB:s uppgift bör vara att övervaka och bedöma systemrisken under normala omständigheter, i syfte att minska risken för fallissemang för systemets beståndsdelar och stärka det finansiella systemets förmåga att stå emot chocker. ESRB bör därför bidra till att säkerställa finansiell stabilitet och dämpa de negativa effekterna för den inre marknaden och för realekonomin. För att kunna uppfylla sina mål bör ESRB analysera all relevant information.
- (11) De nuvarande ordningarna inom unionen lägger alltför liten vikt vid makrotillsynen och kopplingarna mellan utvecklingen i den bredare makroekonomiska miljön och det finansiella systemet. Ansvaret för makroanalys är fortfarande uppdelat på flera instanser och analyserna görs av olika myndigheter på skiftande nivåer, utan att någon mekanism säkerställer att makroriskerna identifieras på lämpligt sätt och att varningar och rekommendationer är tydligt utformade, följs upp och omsätts i handling. För att unionens finansiella system och de globala finansiella systemen ska kunna fungera på ett tillfredsställande sätt och för att hoten mot dessa ska kunna dämpas, krävs det att makro- och mikrotillsynen anpassas bättre till varandra.
- (12) Ett nyutvecklat system för makrotillsyn kräver trovärdigt ledarskap med hög profil. ECB:s ordförande bör därför vara ESRB:s ordförande under en första mandatperiod på fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft, med tanke på ECB:s nyckelroll och internationella och interna trovärdighet, och i enlighet med andan i de-Larosièrereportens rekommendationer. Kraven när det gäller ansvarighet bör dessutom höjas, och ESRB:s organ bör kunna utnyttja många olika erfarenheter, bakgrunder och åsikter.

- (13) I de-Larosière-rapporten uppges även att makrotillsyn inte är meningsfull om den inte på något sätt kan påverka övervakning på mikronivå, och samtidigt kan makrotillsynen inte effektivt garantera den finansiella stabiliteten utan att ta vederbörlig hänsyn till utvecklingen på makronivå.
- (14) Det bör inrättas ett europeiskt system för finansiell övervakning (ESFS), som ska omfatta aktörerna inom den finansiella tillsynen på nationell nivå och unionsnivå och som ska agera som ett nätverk. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, bör parterna i ESFS samarbeta med förtroende och fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet när det gäller att säkerställa utbyte av lämplig och tillförlitlig information. På unionsnivå bör nätverket bestå av ESRB och de tre myndigheterna för makrotillsyn: Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾ och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾ (nedan tillsammans kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*).
- (15) Unionen behöver ett särskilt organ som ansvarar för makrotillsynen av dess hela finansiella system, vilket skulle identifiera risker för den finansiella stabiliteten och vid behov utfärda riskvarningar och rekommendationer till åtgärder för att hantera sådana risker. ESRB bör följaktligen inrättas som ett nytt oberoende organ som täcker såväl alla finanssektorer som garantisystem. ESRB bör ha ansvar för att bedriva makrotillsyn på unionsnivå och bör inte ha status som juridisk person.
- (16) ESRB bör ha en styrelse, en styrkommitté, ett sekretariat, en rådgivande vetenskaplig kommitté och en rådgivande teknisk kommitté. Vid sammansättande av den rådgivande vetenskapliga kommittén bör man beakta de lämpliga bestämmelser om intressekonflikter som antagits av styrelsen. Vid inrättande av den rådgivande tekniska kommittén bör hänsyn tas till befintliga strukturer för att undvika överlappningar.
- (17) ESRB bör utfärda varningar och, om den bedömer det nödvändigt, rekommendationer av antingen allmän eller specifik natur, vilka bör riktas särskilt till hela unionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, med särskilda tidsfrister för de politiska åtgärder som krävs.
- (18) ESRB bör ta fram en färgkod, så att berörda parter bättre kan bedöma riskens art.
- (19) För att kunna ge sådana varningar och rekommendationer ökat inflytande och ökad legitimitet bör de även, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet, översändas till rådet och kommissionen och, om de är ställda till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, även lämnas till de europeiska tillsynsmyndigheterna. Rådets överläggningar bör förberedas av ekonomiska och finansiella kommittén i enlighet med dess roll såsom den definieras i EUF-fördraget. För att förbereda diskussionerna i rådet och snabbt ge det politiska råd, bör ESRB regelbundet informera ekonomiska och finansiella kommittén samt översända texten till varningar och rekommendationer så snart de har antagits.
- (20) ESRB bör också övervaka att dess varningar och rekommendationer efterlevs, på grundval av rapporter från mottagarna, för att säkerställa att dess varningar och rekommendationer faktiskt följs. Mottagarna av rekommendationerna bör följa dem och lämna godtagbara skäl för passivitet (enligt modellen "reagera eller förklara"). Om ESRB anser att reaktionen är otillfredsställande, bör den, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet, underrätta mottagarna, rådet och, om så är lämpligt, den berörda europeiska tillsynsmyndigheten.
- (21) ESRB bör, från fall till fall och efter att ha informerat rådet i så god tid att det kan reagera, besluta huruvida en rekommendation ska vara konfidentiell eller offentliggöras, med beaktande av att ett offentliggörande i vissa fall kan bidra till att rekommendationerna följs.
- (22) Om ESRB upptäcker en risk som allvarligt kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktionssätt och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system, bör ESRB snarast informera rådet om situationen. Om ESRB bedömer att en krissituation kan vara på väg att uppstå bör ESRB kontakta rådet och lämna en utvärdering av situationen. Rådet bör därefter bedöma om det är nödvändigt att anta ett beslut riktat till de europeiska tillsynsmyndigheterna om att en krissituation föreligger. Under det förfarandet är det av yttersta vikt att konfidentialiteten skyddas på vederbörligt sätt.
- (23) ESRB bör rapportera till Europaparlamentet och rådet minst en gång om året, och oftare vid omfattande finansiella svårigheter. Europaparlamentet och rådet bör vid behov kunna uppmana ESRB att granska särskilda frågor som har att göra med den finansiella stabiliteten.

⁽¹⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 48 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ Se sidan 84 i detta nummer av EUT.

- (24) ECB och nationella centralbanker bör ha en ledande roll i makrotillsynen tack vare sin sakkunskap och sitt befintliga ansvar för den finansiella stabiliteten. Nationella tillsynsmyndigheter bör delta genom att tillhandahålla specifik sakkunskap. Det är också nödvändigt att organ för makrotillsyn deltar i ESRB:s arbete för att säkerställa att makroriskbedömningen baseras på fullständig och korrekt information om utvecklingen i det finansiella systemet. Ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör följaktligen vara ledamöter med rösträtt. En representant för varje medlemsstats behöriga nationella tillsynsmyndigheter bör delta i styrelsens sammanträden som ledamot utan rösträtt. I en anda av öppenhet bör 15 oberoende personer tillhandahålla extern sakkunskap till ESRB genom den rådgivande vetenskapliga kommittén.
- (25) Det faktum att en ledamot av kommissionen deltar i ESRB kommer att bidra till att det upprättas en länk med unionens makroekonomiska och finansiella övervakning, medan närvaron av ordföranden för ekonomiska och finansiella kommittén kommer att avspegla den roll som medlemsstaternas ministerier med ansvar för finansfrågor och rådet har när det gäller att trygga finansiell stabilitet och genomföra ekonomisk och finansiell tillsyn.
- (26) Det är viktigt att ledamöterna i ESRB agerar opartiskt och tar hänsyn endast till den finansiella stabiliteten i unionen som helhet. Om samförstånd inte kan uppnås, bör omröstningar om varningar och rekommendationer inom ESRB inte viktas, och beslut bör som regel fattas med enkel majoritet.
- (27) Den nära kopplingen mellan finansinstitut och marknader innebär också att övervakningen och bedömningen av potentiella systemrisker bör baseras på en bred uppsättning relevanta makro- och mikroekonomiska uppgifter och indikatorer. Dessa systemrisker inbegriper risk för störningar av finansiella tjänster orsakade av en betydande försämring av funktionen hos hela eller vissa delar av unionens finansiella system som kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansinstitut och mellanhänder, marknader, infrastruktur och instrument är potentiellt systemviktiga. ESRB bör därför ha tillgång till alla uppgifter den behöver för att fullgöra sitt uppdrag, samtidigt som dessa uppgifter måste förbli konfidentiella vid behov.
- (28) De åtgärder för insamling av uppgifter som föreskrivs i denna förordning är nödvändiga för att ESRB ska kunna fullgöra sitt uppdrag och bör inte påverka den rättsliga ramen för det europeiska statistiksystemet med avseende på statistik. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽²⁾.
- (29) Marknadsaktörer kan lämna värdefulla bidrag till förståelsen av utvecklingen i det finansiella systemet. ESRB bör därför vid behov samråda med berörda aktörer i den privata sektorn, inklusive företrädare för finanssektorn, konsumentorganisationer, användargrupper på området finansiella tjänster vilka upprättats av kommissionen eller genom unionslagstiftning, och ge dem en rimlig möjlighet att lämna synpunkter.
- (30) Inrättandet av ESRB bör direkt kunna bidra till att målen för den inre marknaden uppnås. Unionens makrotillsyn av det finansiella systemet är en integrerad del av den övergripande, nya tillsynsstrukturen i unionen, eftersom makrotillsynsaspekten är nära kopplad till de makrotillsynsuppgifter som de europeiska tillsynsmyndigheterna tilldelas. Endast med system som tar vederbörlig hänsyn till kopplingen mellan mikro- och makrorisker kan alla berörda parter känna tillräcklig tillit för att bedriva finansiell verksamhet över nationsgränserna. ESRB bör övervaka och bedöma risker för den finansiella stabiliteten till följd av händelser som kan påverka vissa sektorer eller hela det finansiella systemet. Genom att ta itu med sådana risker bör ESRB direkt kunna bidra till den integrerade tillsynsstruktur inom unionen som krävs för att främja konsekventa och snabba politiska åtgärder från medlemsstaternas sida, så att divergerande angreppssätt kan undvikas och den inre marknads funktion förbättras.
- (31) I sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd) fastslog domstolen följande: "Det ska (...) påpekas att det inte finns något stöd i ordalydelsen i artikel 95 EG [numera artikel 114 i EUF-fördraget] för att de åtgärder som vidtas av gemenskapslagstiftaren med stöd av denna artikel är begränsade på så sätt att endast medlemsstaterna kan vara åtgärdernas adressater. Det kan således visa sig vara nödvändigt, enligt gemenskapslagstiftarens bedömning, att anta bestämmelser om att inrätta ett gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess i situationer där det förefaller lämpligt att vidta icke-bindande kompletterings- och ramåtgärder för att underlätta genomförandet och den enhetliga tillämpningen av rättsakter som har antagits med stöd av artikeln." ⁽³⁾ ESRB bör bidra till den finansiella stabilitet som är nödvändig för ytterligare finansiell integration på den inre marknaden genom att övervaka systemrisker och vid behov utfärda varningar och rekommendationer. Dessa uppgifter har nära samband med målen i unionslagstiftningen när det gäller den inre marknaden för finansiella tjänster. ESRB bör därför inrättas med artikel 114 i EUF-fördraget som grund.

(1) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

(2) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

(3) REG 2006 s. I-03771, punkt 44.

- (32) Enligt de-Larosière-rapporten är det nödvändigt med ett successivt tillvägagångssätt, och Europaparlamentet och rådet bör göra en fullständig översyn av ESFS, ESRB och de europeiska tillsynsmyndigheterna senast den 17 december 2013.
- (33) Eftersom målet för denna förordning, nämligen en effektiv makrotillsyn av unionens finansiella system, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av integrationen av unionens finansmarknader, och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Inrättande

1. Härmed inrättas en europeisk systemrisknämnd (ESRB). Den ska ha sitt säte i Frankfurt am Main.
2. ESRB ska ingå i det europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS), vars syfte är att säkerställa tillsynen av unionens finansiella system.
3. ESFS ska bestå av
 - a) ESRB,
 - b) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom förordning (EU) nr 1093/2010,
 - c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom förordning (EU) nr 1094/2010,
 - d) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom förordning (EU) nr 1095/2010,
 - e) Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (den gemensamma kommittén), som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning nr 1094/2010 och i förordning nr 1095/2010,
 - f) De behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska parterna i ESFS samarbeta med förtroende och fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet när det gäller att säkerställa utbyte av lämplig och tillförlitlig information.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *finansinstitut*: varje företag som omfattas av den lagstiftning som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, och varje företag eller enhet i unionen vars huvudsakliga verksamhet är av liknande slag.
- b) *det finansiella systemet*: samtliga finansinstitut, marknader, produkter och marknadsinfrastrukturer.
- c) *systemrisk*: en risk för störningar i det finansiella systemet som kan medföra allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer är potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.

Artikel 3

Syfte, mål och uppgifter

1. ESRB ska ansvara för makrotillsynen av det finansiella systemet i unionen, i syfte att bidra till att förhindra eller minska systemriskerna för den finansiella stabiliteten i unionen som kan uppstå på grund av utvecklingen inom det finansiella systemet, med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen, så att omfattande finansiella krissituationer kan undvikas. ESRB ska bidra till att den inre marknaden fungerar smidigt och därigenom säkerställa att finanssektorn på ett uthålligt sätt bidrar till den ekonomiska tillväxten.
2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 ska ESRB utföra följande uppgifter:
 - a) Fastställa och/eller samla in och analysera alla uppgifter som är relevanta och nödvändiga för att uppnå de i punkt 1 angivna målen.
 - b) Identifiera och rangordna systemriskerna.
 - c) Utfärda varningar när sådana systemriskerna bedöms vara väsentliga och, vid behov, offentliggöra dessa varningar.
 - d) Utfärda rekommendationer för korrigerande åtgärder som svar på de riskerna som identifierats och, vid behov, offentliggöra dessa rekommendationer.

- e) När ESRB bedömer att det kan uppstå en krissituation enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, utfärda en konfidentiell varning riktad till rådet samt ge rådet en utvärdering av situationen så att rådet kan bedöma huruvida det behöver antas ett beslut riktat till de europeiska tillsynsmyndigheterna om att en krissituation föreligger.
- f) Övervaka uppföljningen av varningar och rekommendationer.
- g) Nära samarbeta med alla andra parter i ESFS; vid behov förse de europeiska tillsynsmyndigheterna med de uppgifter om systemrisk som de behöver för att kunna fullgöra sina uppdrag, och särskilt, i samarbete med de europeiska tillsynsmyndigheterna, utveckla en gemensam uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer ("risk dashboard") för att identifiera och värdera systemrisk.
- h) Delta i den gemensamma kommittén när så är lämpligt.
- i) Samordna sin verksamhet med den verksamhet som bedrivs av internationella finansiella organisationer, särskilt IMF och FSB samt relevanta organ i tredjeländer i frågor som rör makrotillsyn.
- j) Utföra andra därmed sammanhängande uppgifter enligt vad som anges i unionslagstiftningen.

KAPITEL II

ORGANISATION

Artikel 4

Struktur

- ESRB ska ha en styrelse, en styrkommitté, ett sekretariat, en rådgivande vetenskaplig kommitté och en rådgivande teknisk kommitté.
- Styrelsen ska fatta de beslut som krävs för att säkerställa att ESRB:s tilldelade uppgifter fullgörs enligt artikel 3.2.
- Styrkommittén ska medverka i ESRB:s beslutsprocess genom att förbereda styrelsens sammanträden, gå igenom de dokument som ska diskuteras och övervaka hur ESRB:s löpande arbete fortskrider.
- Sekretariatet ska ha ansvar för ESRB:s dagliga verksamhet. Det ska ge stöd till ESRB i form av analyser, statistik, administration och logistik av hög kvalitet, under överinseende av ordföranden och styrkommittén i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1096/2010⁽¹⁾. Det ska även utnyttja tekniska utlåtanden från de europeiska tillsynsmyndigheterna, nationella centralbanker och nationella tillsynsmyndigheter.

⁽¹⁾ Se sidan 162 i detta nummer av EUT.

- Den rådgivande vetenskapliga kommittén och den rådgivande tekniska kommittén som avses i artiklarna 12 och 13 ska lämna råd och stöd i frågor som är relevanta för ESRB:s arbete.

Artikel 5

Ordförande och vice ordförande

- ECB:s ordförande ska vara ordförande i ESRB med en mandatperiod på fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft. För efterföljande mandatperioder ska ordföranden i ERSB utses i enlighet med vad som fastställs efter den översyn som föreskrivs i artikel 20.
- Förste vice ordförande ska väljas av och bland ledamöterna i ECB:s allmänna råd för en mandatperiod på fem år, med beaktande av att medlemsstaterna generellt och de medlemsstater som har respektive inte har euron som valuta bör vara företrädda på ett välvärdigt sätt. Förste vice ordföranden får återväljas en gång.
- Andre vice ordförande ska vara den gemensamma kommitténs ordförande, utsedd enligt artikel 55.3 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.
- Ordföranden och de vice ordförandena ska vid en offentlig utfrågning i Europaparlamentet redogöra för hur de avser utföra sina uppdrag enligt denna förordning.
- Ordföranden ska leda styrelsens och styrkommitténs sammanträden.
- Vice ordförandena ska i enlighet med rangordningen leda styrelsens och/eller styrkommitténs sammanträden, när ordföranden är förhindrad att delta.
- Om mandatperioden för en ledamot av ECB:s allmänna råd som valts till förste vice ordförande löper ut innan femårsperioden är till ända, eller om förste vice ordföranden av någon anledning inte kan fullgöra sina uppdrag, ska en ny förste vice ordförande väljas i enlighet med punkt 2.
- Ordföranden ska företräda ESRB utåt.

Artikel 6

Styrelsen

- Följande ska vara styrelseledamöter med rösträtt:
 - ECB:s ordförande och vice ordförande.
 - De nationella centralbankscheferna.

- c) En ledamot av kommissionen.
 - d) Ordföranden för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten).
 - e) Ordföranden för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten).
 - f) Ordföranden för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).
 - g) Ordföranden och de två vice ordförandena i den rådgivande vetenskapliga kommittén.
 - h) Ordföranden i den rådgivande tekniska kommittén.
2. Följande ska vara styrelseledamöter utan rösträtt:
- a) Från varje medlemsstat en företrädare på hög nivå från respektive behörig nationell tillsynsmyndighet i enlighet med punkt 3.
 - b) Ordföranden i ekonomiska och finansiella kommittén.

3. När det gäller företrädare för de nationella tillsynsmyndigheterna enligt punkt 2 a ska företrädarna på hög nivå rotera beroende på vilken fråga som diskuteras, såvida inte de nationella tillsynsmyndigheterna från en viss medlemsstat har enats om en gemensam företrädare.

4. Styrelsen ska upprätta en arbetsordning för ESRB.

Artikel 7

Opartiskhet

1. När de deltar i styrelsens och styrkommitténs arbete eller i annan verksamhet som rör ESRB, ska ledamöterna i ESRB agera opartiskt och utslutande i hela unionens intresse. De får inte begära eller ta emot instruktioner från medlemsstater, unionens institutioner eller något annat offentligt eller privat organ.
2. Ingen styrelseledamot (med eller utan rösträtt) får ha någon funktion i finansbranschen.
3. Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller något annat offentligt eller privat organ får försöka påverka ledamöterna i ESRB, när de fullgör de uppgifter som anges i artikel 3.2.

Artikel 8

Tystnadsplikt

1. Styrelseledamöterna och andra personer som arbetar eller har arbetat för eller med ESRB (vilket inbegriper relevant personal vid centralbanker, rådgivande vetenskapliga kommittén,

rådgivande tekniska kommittén, de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaternas behöriga nationella tillsynsmyndigheter) får inte lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, inte ens sedan deras uppdrag har upphört.

2. Uppgifter som ledamöter i ESRB tar del av får endast användas i tjänsten och för att fullgöra de uppgifter som anges i artikel 3.2.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 och av straffrättsliga bestämmelser, får inga konfidentiella uppgifter som i punkt 1 angivna personer erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

4. ESRB ska tillsammans med de europeiska tillsynsmyndigheterna komma överens om och inrätta särskilda regler om konfidentialitet för att skydda uppgifter om enskilda finansinstitut och uppgifter genom vilka enskilda finansinstitut kan identifieras.

Artikel 9

Styrelsens möten

1. Styrelsens ordinarie plenarmöten ska sammankallas av ESRB:s ordförande och hållas minst fyra gånger om året. Extra möten får sammankallas av ESRB:s ordförande eller på begäran av minst en tredjedel av styrelseledamöterna med rösträtt.

2. På styrelsens möten ska ledamöterna närvara personligen och får inte företrädas av någon annan.

3. Genom undantag från punkt 2 får en ledamot utse en ersättare, om ledamoten under en period på minst tre månader är förhindrad att delta i mötena. En sådan ledamot får också ersättas av en person som formellt har utsetts till suppleant i enlighet med den berörda institutionens bestämmelser om tillfälliga ersättare.

4. Om det är lämpligt får företrädare på hög nivå från internationella finansinstitut som utför verksamhet med direkt anknytning till ESRB:s uppgifter enligt artikel 3.2 bjudas in för att delta i styrelsens möten.

5. ESRB:s verksamhet får vara öppen för deltagande av företrädare på hög nivå för relevanta myndigheter i tredjeländer, särskilt EES-länderna, enbart i frågor som är av särskild betydelse för dessa länder. ESRB får upprätta regler särskilt om arten och omfattningen av samt förfarandena för dessa tredjeländers deltagande i ESRB:s verksamhet. Sådana arrangemang kan omfatta bestämmelser om företrädares närvaro med observatörsstatus, på ad hoc-basis, i styrelsen och bör endast omfatta frågor som är av särskild betydelse för dessa länder, med utslutande av frågor som på något sätt berör enskilda finansinstituts eller medlemsstaters situation.

6. Sammanträdena ska vara konfidentiella.

Artikel 10

Styrelsens röstregler

1. Styrelseledamöter med rösträtt ska ha en röst var.
2. Utan att det påverkar de röstningsförfaranden som anges i artikel 18.1 ska styrelsebeslut fattas med enkel majoritet av närvarande ledamöter med rösträtt. Vid lika röstetal ska ESRB:s ordförande ha utslagsröst.
3. Genom undantag från punkt 2 ska en majoritet om två tredjedelar av de avgivna rösterna krävas för att anta en rekommendation eller för offentliggörande av en varning eller rekommendation.
4. Styrelsen är beslutsför om två tredjedelar av ledamöterna med rösträtt är närvarande. Om den inte är beslutsför, får ESRB:s ordförande kalla till extra sammanträde, där beslut får fattas om en tredjedel av ledamöterna är närvarande. I den arbetsordning som avses i artikel 6.4 ska det anges en tillräcklig tidsfrist för kallelse till extra sammanträde.

Artikel 11

Styrkommittén

1. Styrkommittén ska bestå av följande:
 - a) ESRB:s ordförande och förste vice ordförande.
 - b) ECB:s vice ordförande.
 - c) Fyra andra styrelseledamöter som samtidigt är ledamöter i ECB:s allmänna råd, med hänsyn till att medlemsstaterna generellt och de medlemsstater som har respektive inte har euron som valuta bör vara representerade på ett välavvägt sätt. De ska väljas på tre år av och bland de styrelseledamöter som samtidigt är ledamöter i ECB:s allmänna råd.
 - d) En ledamot av kommissionen.
 - e) Ordföranden i Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten).
 - f) Ordföranden i Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten).
 - g) Ordföranden i Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

- h) Ordföranden i ekonomiska och finansiella kommittén.
- i) Ordföranden i rådgivande vetenskapliga kommittén.
- j) Ordföranden i rådgivande tekniska kommittén.

Vid vakanta platser bland styrkommitténs valda ledamöter ska styrelsen tillsätta dessa genom val av nya ledamöter.

2. ESRB:s ordförande ska minst en gång per kvartal kalla till möte i styrkommittén, som ska hållas före styrelsemötena. ESRB:s ordförande får också kalla till extra möten.

Artikel 12

Rådgivande vetenskapliga kommittén

1. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska bestå av ordföranden i rådgivande tekniska kommittén och 15 experter som tillsammans företräder många olika färdigheter och erfarenheter, vilka ska föreslås av styrkommittén och godkännas av styrelsen för en mandatperiod på fyra år, som kan förlängas. Kandidaterna får inte vara ledamöter i de europeiska tillsynsmyndigheterna och ska väljas på grundval av sin allmänna kompetens och på grundval av sina olika bakgrunder inom akademiska områden eller andra sektorer, i synnerhet i små och medelstora företag, fackföreningar eller som tillhandahållare eller konsumenter av finansiella tjänster.
2. Ordföranden och de två vice ordförandena i rådgivande vetenskapliga kommittén ska utses av styrelsen, på förslag av ESRB:s ordförande, och ska var och en ha kompetens och kunskap på hög nivå, exempelvis i kraft av sin akademiska bakgrund, när det gäller banksektorn, värdepappersmarknader eller försäkringar och tjänstepensioner. Ordförandeskapet för rådgivande vetenskapliga kommittén bör rotera mellan dessa tre personer.
3. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska lämna råd och stöd till ESRB i enlighet med artikel 4.5 på begäran av ESRB:s ordförande.
4. ESRB:s sekretariat ska bistå rådgivande vetenskapliga kommittén i dess arbete och sekretariatets chef ska delta i dess möten.
5. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska vid behov i ett tidigt skede organisera samråd med intressenter såsom marknadsaktörer, konsumentorgan och akademiska experter, på ett öppet och transparent sätt, samtidigt som hänsyn tas till kravet på konfidentialitet.
6. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska ha tillgång till alla resurser som behövs för att den ska kunna utföra sina uppgifter på ett framgångsrikt sätt.

Artikel 13

Rådgivande tekniska kommittén

1. Rådgivande tekniska kommittén ska bestå av följande:
 - a) En företrädare för varje nationell centralbank och en företrädare för ECB.
 - b) En företrädare från varje medlemsstats behöriga nationella tillsynsmyndigheter, i enlighet med andra stycket.
 - c) En företrädare för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten).
 - d) En företrädare för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten).
 - e) En företrädare för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).
 - f) Två företrädare för kommissionen.
 - g) En företrädare för ekonomiska och finansiella kommittén.
 - h) En företrädare för rådgivande vetenskapliga kommittén.

Tillsynsmyndigheterna i respektive medlemsstat ska välja en företrädare till rådgivande tekniska kommittén. När det gäller företrädare för de nationella tillsynsmyndigheterna enligt första stycket b ska företrädarna rotera beroende på vilken fråga som diskuteras, såvida inte de nationella tillsynsmyndigheterna i en viss medlemsstat har enats om en gemensam företrädare.

2. Ordföranden i rådgivande tekniska kommittén ska utses av styrelsen, på förslag av ESRB:s ordförande.
3. Rådgivande tekniska kommittén ska lämna råd och stöd till ESRB i enlighet med artikel 4.5 på begäran av ESRB:s ordförande.
4. ESRB:s sekretariat ska bistå rådgivande tekniska kommittén i dess arbete och sekretariatets chef ska delta i dess möten.
5. Rådgivande tekniska kommittén ska ha tillgång till alla resurser som behövs för att den ska kunna utföra sina uppgifter på ett framgångsrikt sätt.

Artikel 14

Annan rådgivning

Vid fullgörandet av sina uppgifter enligt artikel 3.2 ska ESRB, vid behov, inhämta synpunkter från relevanta aktörer inom den privata sektorn.

KAPITEL III

UPPGIFTER

Artikel 15

Insamling och utbyte av uppgifter

1. ESRB ska till de europeiska tillsynsmyndigheterna lämna de uppgifter om risker som dessa behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag.

2. De europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska centralbankssystemet (ECBS), kommissionen, de nationella tillsynsmyndigheterna och nationella statistikmyndigheterna ska ha ett nära samarbete med ESRB och lämna alla uppgifter som den behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag i enlighet med unionslagstiftningen.

3. Om inte annat följer av artikel 36.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010 får ESRB begära uppgifter från de europeiska tillsynsmyndigheterna, som regel i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

4. Innan uppgifter begärs in enligt denna artikel ska ESRB först beakta befintlig statistik som tagits fram, distribuerats och bearbetats både av Europeiska statistiksystemet och ECBS.

5. Om de begärda uppgifterna inte är tillgängliga eller inte lämnas i tid, får ESRB begära in uppgifterna från ECBS, nationella tillsynsmyndigheter eller nationella statistikmyndigheter. Om dessa uppgifter fortfarande inte finns tillgängliga, får ESRB begära in dem från den berörda medlemsstaten, utan att det påverkar rådets, kommissionens (Eurostats), ECB:s, Eurosystemets respektive ECBS:s befogenheter inom statistik och uppgiftsinsamling.

6. Om ESRB begär in uppgifter som inte är i sammanfattad eller aggregerad form, ska den i sin motiverade begäran förklara varför uppgifter om respektive enskilda finansinstitut bedöms vara systemrelevanta och nödvändiga med hänsyn till den rådande marknadssituationen.

7. Före varje begäran om uppgifter som inte är i sammanfattad eller aggregerad form ska ESRB på korrekt sätt rådfråga den relevanta europeiska tillsynsmyndigheten för att försäkra sig om att begäran är motiverad och rimlig. Om den relevanta europeiska tillsynsmyndigheten inte anser att begäran är motiverad och rimlig, ska den omgående skicka begäran tillbaka till ESRB och begära ytterligare motiveringar. Efter det att ESRB har lämnat sådana ytterligare motiveringar till den relevanta europeiska tillsynsmyndigheten, ska mottagarna av denna begäran översända de begärda uppgifterna till ESRB förutsatt att mottagarna har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna.

*Artikel 16***Varningar och rekommendationer**

1. Konstateras betydande risker när det gäller att uppnå målet i artikel 3.1, ska ESRB utfärda varningar och vid behov rekommendationer om korrigerande åtgärder, inklusive vid behov om lagstiftningsinitiativ.

2. Varningar och rekommendationer som ESRB utfärdar i enlighet med artikel 3.2 c och d får vara av allmän eller specifik natur och ska särskilt riktas till hela unionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter. Om en varning eller en rekommendation riktas till en eller flera tillsynsmyndigheter, ska även den eller de berörda medlemsstaterna underrättas om detta. Rekommendationerna ska innehålla en angiven tidsfrist för de politiska åtgärder som krävs. Rekommendationer får också riktas till kommissionen, när det gäller relevant unionslagstiftning.

3. Samtidigt som varningarna eller rekommendationerna skickas till mottagarna i enlighet med punkt 2, ska de i enlighet med strikta regler om konfidentialitet skickas till rådet och kommissionen och, om de är ställda till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, till de europeiska tillsynsmyndigheterna.

4. För att öka medvetenheten om risker i unionens ekonomi och för att kunna prioritera sådana risker, ska ESRB i nära samarbete med andra parter i ESFS utarbeta ett färgkods-system som motsvarar situationer med olika risknivåer.

När kriterierna för denna klassificering har utformats ska ESRB:s varningar och rekommendationer från fall till fall, när så är lämpligt, ange vilken kategori risken tillhör.

*Artikel 17***Uppföljning av ESRB-rekommendationer**

1. Om en rekommendation enligt artikel 3.2 d är ställd till kommissionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, ska mottagarna underrätta ESRB och rådet om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationerna och lämna godtagbara skäl för passivitet. Vid behov ska ESRB omgående informera de europeiska tillsynsmyndigheterna, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet, om de erhållna svaren.

2. Om ESRB slår fast att dess rekommendation inte har följts eller att mottagarna inte lämnat godtagbara skäl för sin passivitet, ska ESRB informera mottagarna, rådet och vid behov även den berörda europeiska tillsynsmyndigheten, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet.

3. Om ESRB har fattat ett beslut enligt punkt 2 om en rekommendation som har offentliggjorts i enlighet med förfarandet i artikel 18.1, får Europaparlamentet uppmana ESRB:s ordförande att lägga fram det beslutet, och mottagarna får begära att få delta i ett åsiktsutbyte.

*Artikel 18***Offentliga varningar och rekommendationer**

1. Styrelsen ska, efter att ha informerat rådet i så god tid att det kan reagera, från fall till fall avgöra huruvida en varning eller en rekommendation ska offentliggöras. Oaktat vad som sägs i artikel 10.3 krävs för beslutförhet alltid närvaro av två tredjedelar av ledamöterna för beslut som fattas av styrelsen enligt denna punkt.

2. Om styrelsen beslutar att offentliggöra en varning eller rekommendation ska den i förväg underrätta mottagarna.

3. Mottagarna av varningar och rekommendationer som ESRB offentliggör ska också ha rätt att som ett svar på detta offentliggöra sina åsikter och argument.

4. Om styrelsen beslutar att inte offentliggöra en varning eller rekommendation, ska mottagarna och, i tillämpliga fall, rådet och de europeiska tillsynsmyndigheterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda dess konfidentiella natur.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 19***Ansvarighet och rapporteringskrav**

1. ESRB:s ordförande ska minst en gång om året, men oftare vid omfattande finansiella problem, bjudas in till en årlig utfrågning i Europaparlamentet i samband med offentliggörandet av ESRB:s årsrapport till Europaparlamentet och rådet. Denna utfrågning ska genomföras skilt från den monetära dialogen mellan Europaparlamentet och ordföranden för ECB.

2. De årsrapporter som nämns i punkt 1 ska innehålla den information som styrelsen beslutat att offentliggöra i enlighet med artikel 18. Årsrapporten ska offentliggöras.

3. På anmodan av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen ska ESRB också granska särskilda frågor.

4. Europaparlamentet får begära att ESRB:s ordförande deltar i en utfrågning i Europaparlamentets ansvariga utskott.

5. ESRB:s ordförande ska åtminstone två gånger om året och oftare om detta anses lämpligt hålla konfidentiella muntliga diskussioner bakom stängda dörrar om ESRB:s pågående verksamhet med ordföranden och vice ordförandena i Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor. Europaparlamentet och ESRB ska ingå ett avtal med närmare bestämmelser om anordnandet av dessa möten så att full konfidentialitet kan säkerställas i enlighet med artikel 8. ESRB ska förse rådet med en kopia av det avtalet.

Artikel 20

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 17 december 2013 på grundval av en rapport från

kommissionen, och efter att ha erhållit ett yttrande från ECB och de europeiska tillsynsmyndigheterna ska de avgöra om ESRB:s uppdrag och organisation behöver ses över.

De ska särskilt se över hur ESRB:s ordförande utses eller väljs.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlaments vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande